

המעיים שליהם וכבר היו מתיים **זהא מלין אלין אסתלכו לאתר**. **אחרא** ודברים אלו כבר נתבארו במקומות אחרים בפרשיות מי מריבה.

bara'a sod hamelchot be'er makbala me-hagborah ve-aineh mala'a vimesh be-ara'a hoa habear asher amar ha' le-misha asofat ha'am ve-athna la-hem meim. (b'midbar ca) **mai shnay dachca be-ara'a, vlibter be-er** le-ma batichila ctov be-ara'a um ha' wa-ach"c be'er bili ha'. **ala be-ara'a, libter dmatbenyi mia lego yema, vnechati lata** be-ara'a hiya madat hamelchot vnechrat be-ara'a achri sheiya matmala'at b'shpua mahalyonim vhe' mocones ba-tovca vao hiya nusiyat como im gadol berbo'i meim vmeshpia' la-tachtonim. **be'er, b'shutta d'yizchak malaya liyah** vbe'er hiya nerkat asher hiya makbala me-hagborah abel eden aiynah mala'a. **hiya habear, hoy batib** anu kora'im hiya habear abel ctov hoa habear bo' **irza da, pma dabatib** osod zo como shctob, (b'midbar iy) **v'ubd halui hoy** ci b'hinat ubodot halyo hiya lohmasik at hagborot mahbina la-melchot vhabina hiya ulma'd dcorda vnechrat 'ho'.

כל מקום בתורה שהכטיב הוא בו' וanno kora'im otto hiya bi' hoa mermo ul b'hinat zo'z shem b'chibor ca-achar

rabi abba amar, bebel atar hoa, vkeriynu hiya, dbar **vnokba chada** b'kol mukom batura shachtiv hoa bo' anno kora'im otto hiya bi' hoa mermo ul b'hinat zo'z shem b'chibor ca-achar. **vbelala u'la**, ha'

הלימוד היומי

לע"ג הרב שבתאי אטון בן אסתיריא זצ"ל

נַקְבָּא, וְדָכֶר, אֵלֹא בְּלֹא דְכָלָא וככל גודל הוא שאות ה' היא הנוקבת והאות ו' הוא בחינת הזוכר ונמצא שתיבת הוא יש בה חיבור ה עם ו בחינת זו"ן והאות א' היא בחינת אריך המיחדם. **הַחֲא א' בְשִׁלְמוֹ שְׂרִיא** כי האות א' שהוא בחינת אריך שורה בו"ז כאשר הם בשלימות כדי ליחדם. **וְבָאֵין אַיִן** **אַיִן בְּכָלָא** **יִשְׂרָאֵל, אַף עַל גַּב דְּאִינּוֹן לְתַתָּא, אַיִן אַחִיךְן בְּכָלָא** **עַלְאָה דְכָלָא** אשריהם ישראל שאע"פ שהם למטה מכל פרצופי האצלות כי יש להם רק בחינת נפש מהמלכות, הם אחוזים באריך הכלול כל האצלות כי המלכות מלבשת על נה"י דנה"י דאריך, **וּבָגִין בָּקָד כְּתִיב** ולכנון כתוב (תהלים ק) **הַוְעָשָׂנוּ וְלֹא אָנֹחָנוּ, בָּאָלָף כְּתִיב** והוא הינו הוא שם ו"ה בחינת זו"ן עשו ולא' בחינת אריך אנחנו כי יש לנו קעת אחיזה בו ע"י שננו אחוזים בו"ז الملבים על א"א. **בְּלֹא דָוָה וְאֵין דְבָלִיל בְּלֹא** ומ"ש הוא עשו הינו ו"ה שם זו"ן עם הא' בחינת אריך הכלול הכלל.

אתערותא דלתרה נורם אתערותא דלעליא

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, רُוח דְמִיא הרוח המעלת את מימי המ"ז שמעלה המלכות לו"א לצורך היחיד, **דָא הוּא רֹוח הַקָּדֵש, דְנִשְׁבָּב בְּקָדְמִיתָא** היא בחינת רוח הקודש, שם ב"ז שהוא הרוח הנקרה בלי המ"ז רוחה דשבק בה בעלה בביאה ראשונה, רוח זו היא העולה בתחילת ומעלה אליה את המ"ז. **כַּמָּה דָאַת אָמַר** וכמו שכותב (שיר השירים ד) **חַפְיכִי גַּבֵּי** יולו בשמייו כי קודם ציריך להעלות את בחינת המ"ז למעלה על ידי שם ב"ז שהוא ג"ז עם הכלול, ועל ידי

זה יחולו בשםיו הם המ"ד הנשפעים מהזוכר בעת ההיחוד, **לבדת נזולין מיא למליא לה** (בלא) כי אחורי שעולה המ"ן או נעשה ההיחוד ונוזל השפע ויורד למלאות את יסוד המלכות, **הקד הוא דכתיב**, (תהלים קמ"ז) והוא שכתוּ **ישב רוחו נזלו מים**. **ישב רוחו בקדמיתא** בתחילת נושבת רוח הזה"א הנמצוא אצל הנוק' בסוד רוחא קדמאה דשבק בה בעליה, ועל ידי זה מתעורר ההיחוד, **ולבדת נזלו מים** ואחר כך ירדו המים הם שפע הזוכר היורד להשפייע למלאות. **עד לא נשיב האי רוחה, לא נזולין מיא** וכל ומם שלא עליה המ"ן לא יורד שפע מלמעלה למלאות. **מאי קא משמע לנו** ומה הוא בא ללמדנו בויה, **משמע דברי בכלה לא תערא מלא, בעובדא או במלחה, או לא תחזהה בחיזוק דעובדא** בא ללמדנו שבכל עסקנו בתורה ובמצוות צריך תחילת לעורר עליית המ"ן במעשה או בדיבור או להראות בעושה איזה מעשה, כדי שלא יהיה הכל בלי לבוש בגלוי גשמי. **וחכאמ, עד דרואה לא נשיב, לא נזולין מיא לנגביה דההוֹא רוח** ובאן עד שהרוח לא עולה למעלה לא יורד השפע מלמעלה למטה להשפייע למלאות ולעם ישראל.

בתחילת הארץ רמזו למלאות ועבשו הוא יהוד זון

הוא הבאר, היא הבאר קריין Mai שנא בקדמיתא בארה, והשתתא באר ע"פ הדברים שאמר רבי שמואן מבאר הטעם למה כתוב הוא הבאר בר' ואנו קוראים אותו היא ב' וכן השינוי בין באר לבארה, **אל לא בקדמיתא נזקפא בלחוֹדָה**, אלא הטעם הוא שבתחילת הייתה הנזקפא

הלימוד היומי

לע"נ הרוב שבתאי אטונן בן אסתיריא צוקעל

לבדה בלבד חיבור עם ז"א ואזו היא נקראת באה כי ה' היא רמז למלכות, ואומרים עליה היא בלשון נקבה **וְחַשְׁתָּא דָקָא מֵרַהוָּא, כֹּלֶלֶא דְּכָר וְנוֹקָבָא,** אֲקָרִי בָּאָר ועבשו שאומר עליה הוא הבאר משום שהם כללות זו"ן יחיד ואזו היא נקראת באר. **וּבְאַתָּר דְּאַשְׁתַּבָּח דְּכָר, אֲפִילוּ** (מאה) **מַלְהָ** נוקבא, **דְּכָר קְרִינָן לְכָלָא** כי במקום שיש זכר אחד אפילו בין מאה נקבות קוראים לכולם בלשון זכר ולבן גם הנקבה נבללה עימיו ונקראת באר.

לאחר שמרים נפטרה הבאר חורה בזוכות משה רבנו ונחלה ליה"ג נחלים מהם היו שותים עם ישראל

אֲשֶׁר אָמַר יְהֹוָה לְמֹשֶׁה אֱסֹף אֶת הָעָם ואתנה להם מים, **בְּגִין דְּהָאִי בָּאָר לֹא אָעֵדִי** (באר) **מִגִּיחָו** לפי שהבאר לא נסתלקה מהם כי כשמה מרמים ונסתלקה הבאר מיד חורה בזוכות משה רבנו. **וְאֵי** **תִּמְאָה, הַיְד יְכַלֵּין לְשָׂאָבָא מִגִּיה כְּלָא** ואם תשאל איך יתכן שיינו כל ישראל שוואבים יחד מהבאר מים לשותה ולהלא אפילו אם יהיה רחוב הרבה לא יוכל כולם יחד לשאוב מים בDALI ולשתות ממן מים כאחד, **אַלְאָ אֵיהוּ נְפִיק** **לְתִלְיִסְרָ גְּחַלִּין** אלא הבאר יצא ליה"ג נחלים, י"ב בנהוג י"ב השבטים ונחל היה"ג לבחנים ולויים, **וְנִבְיעַ אַתְמָלִי וְנִפְיקַ לְכָל סְטְרִין** והיה מקור הבאר מתמלא ויוצא לכל היה"ג נחלים ומשם יהיו שוואבים, **וּבְדִין הַוּ יִשְׂרָאֵל** **בְּשַׁעַתָּא דְּשָׁאָרָן וּבְעֵין מִיאָ**, ואז בשעה שעם ישראל היו חונים וצריכים מים **קְיִמְין עַלְיהָ, וְאָמְרִי שִׁירָתָא** היו עומדים עליה ואומרים שירה.